

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Meyer: Saa vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at saa bør han aldrig opfordre sine Tilhængere til at synge: „Den Gang jeg drog af Sted“, thi den Sang passer sandelig heller ikke i vore Dage.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Reventlow: Forholdet er jo dette, som hele denne Debat om Forsvarsagen viser, at *den* Sang kan blive til Virkelighed endnu en Gang, medens det ærede Medlem selv siger, at den anden Sang tilhører en svunden Tid.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Meyer: Jeg vil ikke haabe, at den Dag skal komme, hvor man kan synge med nogen Begrundelse: „Og vé det usle Drog, som elsker ej sit Sprog og ej vil ofre Liv og Blod for gamle Dannebrog.“ Jeg tror, vi kæmpe bedre for Dannebrog uden disse Forsvarsloves Vedtagelse.

Lange: At der er talt mange Ord om disse Love, her foreligge, er en ganske naturlig Ting. Det vil enhver vel erkende, selv om han ser paa Sagen anderledes, end jeg gør, at den Sag, vi hovedsagelig behandle her, maa kaldes Danmarks Livs-sag. Der er i denne Diskussion her faldet mange bitre Ord og Beskyldninger. De ere ganske vist blevne imødegaaede fra enkelte Sider, men ikke med tilstrækkelig Kraft. Thi naar man mere eller mindre direkte beskylder Forsvarsvennerne for, at de ikke handle ud fra patriotiske Hensyn, patriotiske Interesser, mener jeg, det er en Beskyldning, der maa tilbagevises. Man siger om dem, der kalde sig Forsvarsvenner, at det er dels militære, som hovedsagelig drive denne Politik som en Erhvervspolitik. Vi andre Forsvarsvenner, siges der videre, ere Overklassens Mænd,

der ønske Forsvarets Ordning for at tjene Kapitalismens Interesser, det er en Beskyldning, som maa tilbagevises paa det bestemteste. Ingen af de ærede Medlemmer, som mere eller mindre direkte have sagt dette, tro det selv, thi saa blev det en ganske overordentlig forsvindende Del af vort Samfund, som stod paa den Side, hvor jeg har den Ære at staa. Nej, det er Hundredtusinder af Hjem, hvor det, som er blevet sagt af dem, der have talt for Regeringens Forslag, møder den fuldeste Forstaaelse.

Ogsaa jeg er enig med Regeringen i, at den Forsvarspolitik, vi have at føre, kun skal gaa ud paa et Neutralitetens Forsvar, men naturligvis maa vi være i Stand til at værgе Neutraliteten, om den skulde blive brudt, thi der er vist ikke et eneste Menneske her i Landet, der tænker anderledes, og heller ikke en eneste, der ønsker Krig og ikke anser Krigen for en Ulykke. Men derfor kan man lige fuldt staa paa den Side, hvor jeg staar, hvor man ønsker, at det Forsvar, vi skulde have, skal være betryggende, hvis vor Neutralitet skulde blive krænket.

Jeg udtaler min Paaskønnelse og Anerkendelse af det Forslag, der er fremlagt fra den høje Regerings Side, og haaber, det nu maa faa en god Medfart i Udvalget. Jeg har aldrig kunnet forstaa, at man kun vil forsvare København fra Sø-siden og ikke samtidig fra Landsiden, thi jeg tænker mig, at hver den Mand, der kun for at spare Penge vilde bygge sit Hus uden at lægge Grund under, af alle andre vilde anses for en Daare. Der er et andet Billede, som er gammelt, men aldrig bliver for gammelt, fordi det passer: Dersom en Mand, der vilde rejse bort, forsynede sit Hus med Jernstænger for Vinduerne og jernbeslagne Døre med de bedste Laase paa den ene Side, men til den anden Side lod det staa aabent, kun beskyttet af en større eller mindre Køter; den Mand vilde man sikkert ogsaa kalde en Daare. Jeg kan heller ikke tro, at nogen Stormagt vilde ofre Tid, Penge og Materiel paa at angribe København fra Sø-siden, naar han saa meget lettere kunde gøre Landgang paa Sjælland og marchere lige mod København, hvor alle Nationens Værdier og Skatte findes, og hvor hele